

Το αμάρτημα της μητρός μου (Γεώργιος Βιζυηνός)



«Το αμάρτημα της μητρός μου», του Γεώργιου Βιζυηνού, είναι ένα εξαιρετικό ηθογραφικό και ψυχογραφικό έργο, από τα πιο αξιόλογα κείμενα της λογοτεχνίας μας, με έντονο το αυτοβιογραφικό στοιχείο.

Κεντρικό πρόσωπο είναι η μητέρα του συγγραφέα-αφηγητή, ενώ ο ίδιος είναι συμπρωταγωνιστής. Το έργο αναφέρεται στις απελπισμένες αλλά μάταιες προσπάθειες της χήρας μητέρας του συγγραφέα να σώσει την άρρωστη κόρη της, η οποία τελικά πέθανε, και στην υιοθεσία διαδοχικά δύο άλλων κοριτσιών. Κατά βάθος όλες αυτές οι προσπάθειες απέρρεαν από τις ενοχές που τη βασάνιζαν, επειδή η ίδια είχε καταπλακώσει άθελά της στον ύπνο της ένα από τα παιδιά της (το μοναδικό τότε κοριτσάκι της, που ήταν βρέφος) και είχαν ως στόχο την εξιλέωσή της και την αναπλήρωση του τραγικού κενού.

Αρχικά ο συγγραφέας μας παρουσιάζει τα κύρια πρόσωπα του έργου, την Αννιώ, τη μοναδική αδερφή του, η οποία είναι άρρωστη, και τη χήρα μητέρα τους, η οποία είναι προσηλωμένη σ' αυτήν και παραμελεί τα τρία αγόρια της. Η αρρώστια της Αννιώς επιδεινώνεται και η μητέρα μετέρχεται μάταια κάθε τρόπο και μέσο για τη θεραπεία της κόρης της: φάρμακα, βότανα, φυλακτά, ξόρκια, ευχολόγια. Δυστυχώς η Αννιώ πεθαίνει και η μητέρα υιοθετεί μια ψυχοκόρη, που τη μεγαλώνει με υπερβολική στοργή και την παντρεύει, για να υιοθετήσει στη συνέχεια ένα άλλο κοριτσάκι, πολύ μικρό κάτι που προξενεί την έντονη αντίδραση των δύο αγοριών (ο αφηγητής έχει φύγει στην ξενιτιά).

Ο Γιωργής (ο αφηγητής) επιστρέφει από τα ξένα και αντιδρά και αυτός για την νέα υιοθεσία του κοριτσιού, όμως η μητέρα αποφασίζει να του αποκαλύψει κρυφά το τρομερό μυστικό της: η εμμονή της για υιοθεσία κοριτσιών οφείλεται σε ένα τραγικό γεγονός, για το οποίο νιώθει τύψεις εδώ και χρόνια....

Λήψη αρχείου (220 KB)



Πηγή



Κείμενο: .e-alexandria.gr